

อัปเดตใหม่สุด!!

กฎหมายล้มละลาย และการฟื้นฟูกิจการ

พร้อมหัวข้อเรื่อง
มาตราสำคัญ

ตัวอย่าง

ครบถ้วน!
ในเล่มเดียว

ฉบับสมบูรณ์

สำหรับใช้ในการอ้างอิง สืบค้น การทำงานด้านกฎหมาย
ประกอบการเรียน การสอน และการสอบต่างๆ

รวบรวมโดย : บุณร่วม เทียมจันทร์ อดีตอธิบดีอัยการฯ
ศรัณญา วิชชาธรรม ทนายความชั้น ๑ น.บ.,น.บ.ท.,น.ม.

กฎหมายล้มละลาย
และการฟื้นฟูกิจการ
พร้อมหัวข้อเรื่องมาตราสำคัญ
ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมโดย

บุญร่วม เทียมจันทร์

อดีตอธิบดีอัยการฯ

ศรัญญา วิชาธรรม

ทนายความชั้น ๑ น.บ.,น.บ.ท.,น.ม.

กฎหมายล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการ พร้อมหัวข้อเรื่องมาตราสำคัญ ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมโดย บุญร่วม เทียมจันทร์, ศรัญญา วิชชาธรรม

ISBN 978-616-381-186-8

ราคา 199 บาท

จัดทำโดย บริษัท อินส์พัล จำกัด

สำนักพิมพ์ THE LAW GROUP

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 084-875-5868, 089-200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเพชรตัดน แขวงบางนาใต้

เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทร. 02-826-8000 โทรสาร 02-826-8999

www.se-ed.com

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558
ห้ามคัดลอก ถ่ายเอกสารหรือพิมพ์ หรือนำไปเก็บในระบบที่สามารถถ่ายข้อมูลได้
ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

คำนำ

“กฎหมายล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการฯ” เล่มนี้ ประกอบด้วย

- พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๙๓
(แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑)
- พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
พ.ศ. ๒๕๕๒ (แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘)
- พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีขำนัญพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘
- ข้อกำหนดคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๙
- กฎกระทรวงและระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ผู้รวบรวมได้เขียนหัวข้อเรื่องไว้ในมาตราสำคัญ เพื่อ
สะดวกแก่การอ่าน การศึกษา และค้นคว้าไว้ด้วย

เหมาะสำหรับนิสิต นักศึกษา ครู อาจารย์ นักกฎหมาย
ทนายความ ผู้พิพากษา อัยการ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการ
ล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการ เจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้ที่จะสอบเข้าหน่วยงาน
ราชการ กระบวนการยุติธรรม และองค์กรต่างๆ รวมถึงประชาชนทั่วไป

ทางผู้รวบรวมได้ผลิตหนังสือที่ดีมีคุณภาพ เพื่อประโยชน์ต่อ
ท่านผู้อ่าน จึงขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาอุดหนุนหนังสือของเรา
ด้วยดีตลอดมา

ด้วยความปรารถนาดี

บุณรุ่ม เทียมจันทร์

ศรัญญา วิชชาธรรม

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓	๑-๖	๑๒
หมวด ๑ กระบวนพิจารณาตั้งแต่ขอให้ล้มละลาย จนถึงปลดจากล้มละลาย		
ส่วนที่ ๑ การขอให้ล้มละลายและการสั่งพิทักษ์ทรัพย์	๗-๒๙	๑๙
ส่วนที่ ๒ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน ของลูกหนี้	๓๐	๓๐
ส่วนที่ ๓ การประชุมเจ้าหนี้	๓๑-๓๖	๓๒
ส่วนที่ ๔ กรรมการเจ้าหนี้	๓๗-๔๑	๓๕
ส่วนที่ ๕ การไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย	๔๒-๔๔	๓๗
ส่วนที่ ๖ การประนีประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย	๔๕-๖๐	๓๙
ส่วนที่ ๗ คำพิพากษาให้ล้มละลาย	๖๑-๖๒	๔๖
ส่วนที่ ๘ การประนีประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย	๖๓	๔๗
ส่วนที่ ๙ การควบคุมตัวและทรัพย์สินของลูกหนี้ และการจำกัคดีพิทักษ์	๖๔-๖๗/๑	๔๙
ส่วนที่ ๑๐ การปลดจากล้มละลาย	๖๘-๘๑/๔	๕๑
หมวด ๒ กระบวนพิจารณาในกรณีลูกหนี้ตาย	๘๒-๘๗	๕๙
หมวด ๓ กระบวนพิจารณาในกรณีที่ลูกหนี้ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น	๘๘-๙๐	๖๒
หมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้		
ส่วนที่ ๑ บทนิยาม	๙๐/๑	๖๕
ส่วนที่ ๒ การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ	๙๐/๒-๙๐/๑๕	๖๖
ส่วนที่ ๓ การตั้งผู้ทำแผน	๙๐/๑๖-๙๐/๒๕	๙๑

		มาตรา	หน้า
ส่วนที่ ๔	การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ	๙๐/๒๖-๙๐/๓๓	๙๙
ส่วนที่ ๕	คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน ของลูกหนี้	๙๐/๓๔-๙๐/๓๙	๙๔
ส่วนที่ ๖	การเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว	๙๐/๔๐-๙๐/๔๑ ทวิ	๑๐๐
ส่วนที่ ๗	การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณา แผนฟื้นฟูกิจการ	๙๐/๔๒-๙๐/๕๕	๑๐๒
ส่วนที่ ๘	การพิจารณาให้ความเห็นชอบ แผนฟื้นฟูกิจการ	๙๐/๕๖-๙๐/๕๙	๑๑๖
ส่วนที่ ๙	การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่ง เห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ	๙๐/๖๐-๙๐/๗๑	๑๑๙
ส่วนที่ ๑๐	การยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ	๙๐/๗๒-๙๐/๗๖	๑๒๙
ส่วนที่ ๑๑	การขอรับชำระหนี้เมื่อศาลมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด	๙๐/๗๗-๙๐/๗๘	๑๓๒
ส่วนที่ ๑๒	การอุทธรณ์	๙๐/๗๙	๑๓๔
ส่วนที่ ๑๓	บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณา เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้	๙๐/๘๐-๙๐/๙๐	๑๓๕
หมวด ๓/๒	กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม		
ส่วนที่ ๑	บทนิยาม	๙๐/๙๑	๑๔๐
ส่วนที่ ๒	การขอให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน	๙๐/๙๒-๙๐/๙๘	๑๔๒
ส่วนที่ ๓	การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน	๙๐/๙๙-๙๐/๑๐๕	๑๔๗

	มาตรา	หน้า	
ส่วนที่ ๔	การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูปฏิบัติการและเห็นชอบด้วยแผน	๙๐/๑๐๖-๙๐/๑๑๕	๑๕๕
ส่วนที่ ๕	การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูปฏิบัติการและเห็นชอบด้วยแผนและการยกเลิกการฟื้นฟูปฏิบัติการ	๙๐/๑๑๖-๙๐/๑๒๑	๑๖๑
ส่วนที่ ๖	บทกำหนดโทษ	๙๐/๑๒๒-๙๐/๑๒๘	๑๖๖
หมวด ๔	วิธีจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้		
ส่วนที่ ๑	การขอรับชำระหนี้	๙๑-๑๐๘	๑๖๙
ส่วนที่ ๒	ทรัพย์สินซึ่งอาจเอามาชำระหนี้	๑๐๙	๑๗๘
ส่วนที่ ๓	ผลของการล้มละลายเกี่ยวกับกิจการที่ได้กระทำไปแล้ว	๑๑๐-๑๑๖	๑๗๙
ส่วนที่ ๔	การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน	๑๑๗-๑๒๓	๑๘๓
ส่วนที่ ๕	การแบ่งทรัพย์สิน	๑๒๔-๑๓๒	๑๘๘
ส่วนที่ ๖	การปิดคดี	๑๓๓-๑๓๔	๑๙๒
ส่วนที่ ๗	การยกเลิกการล้มละลาย	๑๓๕-๑๓๘	๑๙๔
หมวด ๕	เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์		
ส่วนที่ ๑	การแต่งตั้งและถอดถอน	๑๓๙-๑๓๙/๑	๑๙๖
ส่วนที่ ๒	อำนาจหน้าที่	๑๔๐-๑๔๓/๑	๑๙๘
หมวด ๖	อำนาจศาลและกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย		
ส่วนที่ ๑	อำนาจศาล	๑๔๙-๑๕๒	๒๐๑
ส่วนที่ ๒	กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย	๑๕๓-๑๕๙	๒๐๓
หมวด ๗	การสอบสวนและบทกำหนดโทษ		
ส่วนที่ ๑	การสอบสวน	๑๖๐	๒๐๕
ส่วนที่ ๒	บทกำหนดโทษ	๑๖๑-๑๗๕	๒๐๖

	มาตรา	หน้า
หมวด ๘ บทบัญญัติเบ็ดเสร็จ		
ส่วนที่ ๑ เงินค้ำจาย	๑๗๖	๒๑๖
ส่วนที่ ๒ การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ	๑๗๗-๑๗๘	๒๑๗
ส่วนที่ ๓ ค่าธรรมเนียม	๑๗๙-๑๘๑	๒๑๘
 พระราชบัญญัติล้มละลาย ที่มีการแก้ไข ยกเลิก และเพิ่มเติม		๒๒๐
 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒	๑-๔	๒๓๔
หมวด ๑ ศาลล้มละลาย	๕-๑๑	๒๓๖
หมวด ๒ ผู้พิพากษาในศาลล้มละลาย	๑๒-๑๓	๒๓๙
หมวด ๓ วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย		
ส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น	๑๔-๒๓	๒๔๐
ส่วนที่ ๒ อุทธรณ์และฎีกา	๒๔-๒๘/๒	๒๔๕
บทเฉพาะกาล	๒๙-๓๐	๒๔๙
 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย ที่มีการแก้ไข ยกเลิก และเพิ่มเติม		๒๕๑
 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีขานัญพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑-๑๐	๒๕๗

	ชื่อ	หน้า
ข้อกำหนดคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๙	๑-๓	๒๖๔
ลักษณะ ๑ ความแพ่ง		
หมวด ๑ บททั่วไป	๔	๒๖๕
หมวด ๒ การดำเนินกระบวนการพิจารณา	๕-๑๓	๒๖๖
หมวด ๓ พยานหลักฐาน	๑๔-๒๔	๒๗๐
หมวด ๔ คำพิพากษาและคำสั่งของศาล	๒๕	๒๗๘
ลักษณะ ๒ ความอาญา		
หมวด ๑ บททั่วไป	๒๖-๒๗	๒๗๙
หมวด ๒ การดำเนินกระบวนการพิจารณา	๒๘-๓๐	๒๘๑
ลักษณะ ๓ แบบพิมพ์	๓๑	๒๘๓

กฎกระทรวงและระเบียบที่เกี่ยวข้อง		
กฎกระทรวงว่าด้วยการจดทะเบียนและการกำหนด		
คุณสมบัติผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ		
พ.ศ. ๒๕๔๕		๒๘๔
หมวด ๑ บททั่วไป	๑-๒	๒๘๕
หมวด ๒ คณะกรรมการ	๓-๑๐	๒๘๖
หมวด ๓ การจดทะเบียนผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน	๑๑-๒๒	๒๙๐
หมวด ๔ การสิ้นสุดทางทะเบียนของผู้ทำแผน		
หรือผู้บริหารแผน	๒๓-๒๗	๒๙๘
บทเฉพาะกาล	๒๘	๓๐๐

	ข้อ	หน้า
กฎกระทรวงว่าด้วยการจดทะเบียน และการกำหนดคุณสมบัติผู้ทำแผนและผู้บริหาร แผนฟื้นฟูกิจการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘	๑-๘	๓๐๒

กฎกระทรวงกำหนดให้นิติบุคคลอื่นเป็นลูกหนี้ใน กระบวนการฟื้นฟูกิจการและกำหนดหน่วยงานของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการ ของลูกหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๗	๑-๓	๓๐๙
---	-----	-----

ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการขออนุญาต อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาในคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๗		๓๑๑
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป	๑-๒	๓๑๑
ส่วนที่ ๒ การยื่นคำขอเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์	๓-๕	๓๑๒
ส่วนที่ ๓ การรับคำร้อง	๖-๑๐	๓๑๓
ส่วนที่ ๔ การพิจารณาคำร้อง	๑๑-๑๖	๓๑๔

ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยข้ออุทธรณ์ ในคดีล้มละลายที่ไม่สมควรได้รับการวินิจฉัย จากศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๗		๓๑๗
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป	๑-๒	๓๑๗
ส่วนที่ ๒ ข้ออุทธรณ์ที่ไม่สมควรได้รับการวินิจฉัย	๓	๓๑๘
ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคดี	๔-๖	๓๑๙

	ข้อ	หน้า
ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการขออนุญาต		
อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาในคดีล้มละลายส่วนที่เกี่ยวข้อง		
คดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๙		
ส่วนที่ ๑	บททั่วไป	๑-๒
ส่วนที่ ๒	การยื่นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์	๓-๔
ส่วนที่ ๓	การรับคำร้อง	๕-๙
ส่วนที่ ๔	การพิจารณาคำร้อง	๑๐-๑๕

ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการกำหนด		
คุณสมบัติของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์		
ผู้มีอำนาจออกคำสั่งเกี่ยวกับคำขอรับชำระหนี้		
พ.ศ. ๒๕๕๘		
หมวด ๑	คุณสมบัติของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้มีอำนาจพิจารณาและมีคำสั่งขอรับ ชำระหนี้	๑-๒
		๓
หมวด ๒	องค์คณะในการพิจารณาและมีคำสั่ง คำขอรับชำระหนี้	๔-๘

ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการขออนุญาต		
อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์คดีขำัญพิเศษในคดีล้มละลาย		
พ.ศ. ๒๕๖๒		
ส่วนที่ ๑	บททั่วไป	๑-๒
ส่วนที่ ๒	การยื่นคำขอเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์	๓-๕
ส่วนที่ ๓	การรับคำร้อง	๖-๑๐
ส่วนที่ ๔	การพิจารณาคำร้อง	๑๑-๑๖

	ข้อ	หน้า
ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการขออนุญาต อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์คดีขำัญพิเศษในคดีล้มละลาย ส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๒		๓๓๘
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป	๑-๒	๓๓๘
ส่วนที่ ๒ การยื่นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์	๓-๔	๓๓๘
ส่วนที่ ๓ การรับคำร้อง	๕-๘	๓๔๐
ส่วนที่ ๔ การพิจารณาคำร้อง	๑๐-๑๕	๓๔๒

ตัวอย่าง

พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยลักษณะล้มละลายเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

(มาตรา ๑ ชื่อ พ.ร.บ.)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๖๓”

(มาตรา ๒ วันใช้ พ.ร.บ.)

*มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
พุทธศักราช ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้บังคับแก่คดีล้มละลาย
ทั้งปวงที่ได้ยื่นต่อศาลตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่ามูลคดีได้
เกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันใช้นั้น และแก่คดีล้มละลายทั้งปวงที่ค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลหรือที่เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์

(มาตรา ๓ เขตจังหวัดให้ใช้ พ.ร.บ.)

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดพระนคร
จังหวัดธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดนนทบุรี และเมื่อเห็น
สมควรจะให้ใช้ในเขตจังหวัดอื่นใดเมื่อใด จะได้ประกาศโดยพระราช
กฤษฎีกา

*มาตรา ๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๘๕๘ วันที่ ๓๐ ธันวาคม
๒๕๖๓

(มาตรา ๔ ยกเลิก พ.ร.บ.๑ และกฎหมายอื่นที่ขัดแย้งกับ พ.ร.บ. นี้)

มาตรา ๔ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติล้มละลาย รัตนโกสินทร ศก ๑๓๐ พระราชบัญญัติลักษณะล้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๐ พระราชบัญญัติลักษณะล้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๔ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

(มาตรา ๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม พ.ร.บ. นี้)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนเจ้าพนักงานออกกฏกระทรวง และจัดวางระเบียบข้อบังคับทางธุรการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฏกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(มาตรา ๖ คำนิยาม)

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์” หมายความว่า ตลอดถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ปฏิบัติการแทน

“เจ้าพนักงานบังคับคดี” หมายความว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

*“เจ้าหนี้มีประกัน” หมายความว่า เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง จำน่า หรือสิทธิยึดหน่วง หรือเจ้าหนี้ผู้มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกับผู้รับจำนำ รวมถึงเจ้าหนี้ที่กฎหมายอื่นให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกัน

“กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย” หมายความว่า กระบวนการพิจารณาซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะกระทำต่อศาลหรือต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตั้งแต่เริ่มคดีจนถึงคดีสิ้นสุด

“พิพาทษา” หมายความว่า ตลอดถึงการทำศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีโดยทำเป็นคำสั่ง

“พิทักษ์ทรัพย์” หมายความว่า พินิจทรัพย์สินไม่ว่าเด็ดขาดหรือชั่วคราว

“มติ” หมายความว่า มติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ข้างมากซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

*มาตรา ๖ ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าหนี้มีประกัน” โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๕๒ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑) และให้ใช้ข้อความนี้แทน

“มติพิเศษ” หมายความว่า มติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้เท่ากับสามในสี่แห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

*“บุคคลภายในของลูกหนี้” หมายความว่า

(๑) กรรมการ ผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินกิจการ หรือผู้สอบบัญชีของลูกหนี้

(๒) ผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นเกินจำนวนร้อยละห้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการของลูกหนี้

** (๓) คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของลูกหนี้หรือของบุคคลตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) เป็นหุ้นส่วน

(๕) ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด หรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดที่มีหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของหุ้นทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัด

*มาตรา ๖ นิยามคำว่า “บุคคลภายในของลูกหนี้” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

**มาตรา ๖ นิยามคำว่า “บุคคลภายในของลูกหนี้” (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๖) บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (๔) หรือ (๕) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น

(๗) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (๑) ถึง (๖) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น

(๘) กรรมการ ผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินกิจการ หรือผู้สอบบัญชีของห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ตาม (๔) หรือ (๕) หรือ (๖) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี หรือคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว

*“บุคคลล้มละลายทุจริต” หมายความว่า บุคคลล้มละลายที่ถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดตามมาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดฐานยักยอกหรือฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

*มาตรา ๖ นิยามคำว่า “บุคคลล้มละลายทุจริต” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

หมวด ๑

กระบวนพิจารณาตั้งแต่ขอให้ล้มละลาย จนถึงปลดจากล้มละลาย

ส่วนที่ ๑

การขอให้ล้มละลายและการสั่งพิทักษ์ทรัพย์

(มาตรา ๗ ลูกหนี้มีภูมิลำเนา, ทำธุรกิจหรือในราชอาณาจักร มีหนี้สินล้นพ้นตัว อาจถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย)

มาตรา ๗ ลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวอาจถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลายได้ ถ้าลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร หรือประกอบธุรกิจหรือในราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยตนเองหรือโดยตัวแทน ในขณะที่มีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย หรือภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีก่อนนั้น

(มาตรา ๘ ข้อสันนิษฐานว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว)

มาตรา ๘ ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เกิดขึ้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๑) ถ้าลูกหนี้โอนทรัพย์สินหรือสิทธิจัดการทรัพย์สินของตนให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แห่งเจ้าหนี้ทั้งหลายของตน ไม่ว่าจะได้กระทำการนั้นในหรือนอกราชอาณาจักร

(๒) ถ้าลูกหนี้โอนหรือส่งมอบทรัพย์สินของตนไปโดยการแสดงเจตนาลวง หรือโดยการฉ้อฉล ไม่ว่าจะได้กระทำการนั้นในหรือนอกราชอาณาจักร

(๓) ถ้าลูกหนี้โอนทรัพย์สินของตนหรือก่อให้เกิดทรัพย์สินหรืออย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นเหนือทรัพย์สินนั้น ซึ่งถ้าลูกหนี้ล้มละลายแล้วจะต้องถือว่าเป็นการให้เปรียบ ไม่ว่าจะได้กระทำการนั้นในหรือนอกราชอาณาจักร

(๔) ถ้าลูกหนี้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เพื่อประวิงการชำระหนี้หรือมิให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้

ก. ออกไปเสียนอกราชอาณาจักร หรือได้ออกไปก่อนแล้ว และคงอยู่นอกราชอาณาจักร

ข. ไปเสียจากเคหสถานที่เคยอยู่ หรือซ่อนตัวอยู่ในเคหสถาน หรือหลบไปโดยวิธีอื่น หรือปิดสถานที่ประกอบธุรกิจ

ค. ยักย้ายทรัพย์สินไปให้พ้นอำนาจศาล

ง. ยอมตนให้ต้องคำพิพากษาซึ่งบังคับให้ชำระเงินซึ่งตนไม่ควรต้องชำระ

(๕) ถ้าลูกหนี้ถูกยึดทรัพย์ตามหมายบังคับคดี หรือไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ได้

(๖) ถ้าลูกหนี้แถลงต่อศาลในคดีใดๆ ว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้

(๗) ถ้าลูกหนี้แจ้งให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดของตนทราบว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้

(๘) ถ้าลูกหนี้เสนอคำขอประนอมหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตั้งแต่สองคนขึ้นไป

(๙) ถ้าลูกหนี้ได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้ว ไม่น้อยกว่าสองครั้ง ซึ่งมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และลูกหนี้ไม่ชำระหนี้

(มาตรา ๙ เหตุที่เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลาย)

*มาตรา ๙ เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้ก็ต่อเมื่อ

(๑) ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

** (๒) ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท และ

(๓) หนี้้นอาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอนไม่ว่าหนี้้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม

*มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖

**มาตรา ๙ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

(มาตรา ๑๐ เจ้าหนี้มีประกันฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลาย)

*มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ เจ้าหนี้มีประกันจะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้ก็ต่อเมื่อ

(๑) มิได้เป็นผู้ต้องห้ามมิให้บังคับการชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้เกินกว่าตัวทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และ

** (๒) กล่าวในฟ้องว่า ถ้าลูกหนี้ล้มละลายแล้ว จะยอมสละหลักประกันเพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย หรือดีราคาหลักประกันมาในฟ้องซึ่งเมื่อหักกับจำนวนหนี้ของตนแล้ว เงินยังขาดอยู่สำหรับลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท

(มาตรา ๑๑ เงินประกันค่าใช้จ่ายที่เจ้าหนี้โจทก์ต้องวางต่อศาล)

***มาตรา ๑๑ เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายต่อศาลเป็นจำนวนห้าพันบาทในขณะยื่นคำฟ้องคดีล้มละลาย และจะถอนคำฟ้องนั้นไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

ศาลมีอำนาจเรียกให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์วางเงินประกันค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

*มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖

**มาตรา ๑๐ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

***มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

*เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ร้องขอ ศาลมีอำนาจส่งเงินประกันค่าใช้จ่ายคงเหลือภายหลังหักค่าใช้จ่ายให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลายนั้น

(มาตรา ๑๒ อำนาจศาลสั่งให้รวมการพิจารณาคดีล้มละลาย)

มาตรา ๑๒ ถ้ามีคำฟ้องหลายรายให้ลูกหนี้คนเดียวกับล้มละลายก็ดี หรือให้ลูกหนี้ร่วมกันแต่ละคนล้มละลายก็ดี ศาลมีอำนาจสั่งให้รวมการพิจารณาได้

(มาตรา ๑๓ ศาลกำหนดวันนั่งพิจารณา, ออกหมายเรียก, ส่งสำเนาคำฟ้อง ให้ลูกหนี้ทราบ)

มาตรา ๑๓ เมื่อศาลสั่งรับฟ้องคดีล้มละลายไว้แล้ว ให้กำหนดวันนั่งพิจารณาเป็นการด่วน และให้ออกหมายเรียกและส่งสำเนาคำฟ้องไปยังลูกหนี้ให้ทราบก่อนวันนั่งพิจารณาไม่น้อยกว่า ๗ วัน

(มาตรา ๑๔ เหตุที่ศาลจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด, ยกฟ้องลูกหนี้)

มาตรา ๑๔ ในการพิจารณาคดีล้มละลายตามคำฟ้องของเจ้าหนี้นั้น ศาลต้องพิจารณาเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙

*มาตรา ๑๑ วรรคสาม เพิ่มโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๕๒ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑)

หรือมาตรา ๑๐ ถ้าศาลพิจารณาได้ความจริง ให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าไม่ได้ความจริงหรือลูกหนี้นำสืบได้ว่าอาจชำระหนี้ได้ทั้งหมดหรือมีเหตุอื่นที่ไม่ควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ให้ศาลยกฟ้อง

(มาตรา ๑๕ เจ้าหนี้อื่นจะฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลายอีกได้ ถ้าลูกหนี้ยังมีได้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด)

มาตรา ๑๕ ตราบใดที่ลูกหนี้ยังมีได้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดจะฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลายอีกก็ได้ แต่เมื่อศาลได้สั่งในคดีหนึ่งคดีใดให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ให้จำหน่ายคดีล้มละลายซึ่งเจ้าหนี้อื่นฟ้องลูกหนี้คนเดียวกันนั้น

(มาตรา ๑๖ เหตุที่ศาลจะมีคำสั่งให้ จพง.พิทักษ์ทรัพย์ตรวจสอบทรัพย์สิน ในเคสสถาน, ที่ทำการลูกหนี้)

มาตรา ๑๖ เมื่อศาลได้รับคำฟ้องคดีล้มละลายแล้ว ถ้าเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์มีคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้อง และโจทก์นำสืบได้ว่าลูกหนี้ได้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ก. ออกไปหรือกำลังจะออกไปนอกเขตอำนาจศาล หรือได้ออกไปก่อนแล้วและคงอยู่นอกเขตอำนาจศาลโดยเจตนาที่จะป้องกันหรือประวิงมิให้เจ้าหนี้ได้รับการชำระหนี้

ข. ปกปิด ชุกซ่อน โอน ขาย จำหน่าย หรือยกย้ายทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี หรือเอกสาร ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย ในการดำเนินคดีล้มละลายให้พ้นอำนาจศาล หรือกำลังจะกระทำการ ดังกล่าวนั้น

ค. กระทำหรือกำลังจะกระทำการฉ้อโกงเจ้าหนี้ หรือกระทำ หรือกำลังจะกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งมีโทษตามพระราช บัญญัตินี้

ศาลมีอำนาจสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าไปในเคหสถานหรือ ที่ทำการของลูกหนี้ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชีหรือเอกสารของลูกหนี้ และให้มีอำนาจสอบสวนลูกหนี้หรือออกหมายเรียกลูกหนี้มาสอบสวน ได้

(๒) ให้ลูกหนี้ให้ประกันจนพอใจศาลว่า ลูกหนี้จะไม่หลบหนี ไปนอกอำนาจศาล และจะมาศาลทุกคราวที่ศาลสั่ง ถ้าลูกหนี้ไม่สามารถ ให้ประกัน ศาลมีอำนาจสั่งขังลูกหนี้ได้มีกำหนดไม่เกินครั้งละหนึ่งเดือน แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหกเดือน

(๓) ออกหมายจับลูกหนี้มาขังไว้จนกว่าศาลจะพิพากษาให้ ลูกหนี้ล้มละลาย หรือจนกว่าศาลจะยกฟ้องหรือจนกว่าลูกหนี้จะให้ ประกันจนพอใจศาล

(มาตรา ๑๗ ศาลสังพัทธ์ทรัพย์ลูกหนี้ชั่วคราว)

มาตรา ๑๗ ก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้องขอให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราวก็ได้ เมื่อศาลได้รับคำร้องนี้แล้วให้ดำเนินการไต่สวนต่อไปโดยทันที ถ้าศาลเห็นว่าคดีมีมูล ก็ให้สั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราว แต่ก่อนจะสั่งตั้งว่านี้ จะให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ให้ประกันค่าเสียหายของลูกหนี้ตามจำนวนที่เห็นสมควรก็ได้

(มาตรา ๑๘ ศาลถอนคำสั่ง, มีคำสั่งอื่น ตามที่เห็นสมควร ตาม

มาตรา ๑๖, ๑๗)

มาตรา ๑๘ ถ้าคำสั่งตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ นั้น มีเหตุอันสมควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยศาลเห็นเองก็ดีหรือลูกหนี้ได้มีคำขอขึ้นมาก็ดี ศาลมีอำนาจถอนคำสั่งนั้นหรือมีคำสั่งอย่างอื่นตาม ที่เห็นสมควรได้

(มาตรา ๑๙ อำนาจหน้าที่ของ จพง.พิทักษ์ทรัพย์ในการยึดทรัพย์ ลูกหนี้)

มาตรา ๑๙ คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ให้ถือเสมือนว่า เป็นหมายของศาลให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ายึดดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารของลูกหนี้ และบรรดาทรัพย์สินซึ่งอยู่ในความครอบครองของลูกหนี้ หรือของผู้อื่นอันอาจแบ่งได้ในคดีล้มละลาย

ในการยึดทรัพย์นั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเข้าไป ในสถานที่ใดๆ อันเป็นของลูกหนี้ หรือที่ลูกหนี้ได้ครอบครองอยู่ และมีอำนาจหักพียงเพื่อเข้าไปในสถานที่นั้นๆ รวมทั้งเปิดตู้निรภัย ตู้หรือ ที่เก็บของอื่นๆ ตามที่จำเป็น

ทรัพย์สินต่างๆ ที่ยึดไว้ตามมาตรานี้ ห้ามมิให้ขายจนกว่าศาล จะได้มีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย เว้นแต่เป็นของเสียง่าย หรือถ้า หน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่ง ค่าของทรัพย์สินนั้น

(มาตรา ๒๐ ศาลออกหมายค้นทรัพย์สินลูกหนี้ที่ซุกซ่อนใน โรงเรือน, เคหสถาน)

มาตรา ๒๐ เมื่อศาลเห็นเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีทรัพย์สินของ ลูกหนี้ซุกซ่อนอยู่ในเรือนโรง เคหสถาน หรือสถานที่อื่นอันมิใช่เป็นของ ลูกหนี้ ศาลมีอำนาจออกหมายค้นให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือ เจ้าพนักงานอื่นของศาล ให้มีอำนาจดำเนินการตามข้อความในหมายนั้น

(มาตรา ๒๑ ศาลสั่งให้ผู้ประกอบการไปรษณีย์โทรเลข ส่ง โทรเลข, จดหมาย ที่มีถึงลูกหนี้)

*มาตรา ๒๑ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลมีอำนาจ สั่งให้หน่วยงานหรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับไปรษณีย์โทรเลขหรือการ

*มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

สื่อสารอื่นใด ส่งโทรเลข ไปรษณีย์ภัณฑ์ จดหมาย หนังสือ ข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลทางการสื่อสารอื่นใด ที่มีถึงลูกหนี้ภายใน กำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ลูกหนี้ถูกสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ไปยัง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(มาตรา ๒๒ อำนาจของ จพง.พิทักษ์ทรัพย์กรณีศาลสั่งพิทักษ์ ทรัพย์ลูกหนี้แล้ว)

มาตรา ๒๒ เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว เจ้าพนักงาน พินักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จัดการและจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือกระทำการ ที่จำเป็นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ที่ค้างอยู่เสร็จสิ้นไป

(๒) เก็บรวบรวมและรับเงินหรือทรัพย์สินซึ่งจะตกได้แก่ลูกหนี้ หรือซึ่งลูกหนี้มีสิทธิจะได้รับจากผู้อื่น

(๓) ประนีประนอมยอมความ หรือฟ้องร้อง หรือต่อสู้คดีใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

(มาตรา ๒๓ ลูกหนี้ต้องส่งมอบทรัพย์สิน, ดวงตรา, สมุดบัญชี)

มาตรา ๒๓ เมื่อลูกหนี้ได้รับทราบคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ลูกหนี้ต้องส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารอันเกี่ยวกับ ทรัพย์สินและกิจการของตนซึ่งอยู่ในความครอบครองให้แก่เจ้าพนักงาน พินักษ์ทรัพย์ทั้งสิ้น

(มาตรา ๒๔ ห้ามลูกหนี้ทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน, กิจการของตน หลังศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว)

มาตรา ๒๔ เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว ห้ามมิให้ลูกหนี้กระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือกิจการของตน เว้นแต่จะได้อำนาจตามคำสั่งหรือความเห็นชอบของศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้จัดการทรัพย์ หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(มาตรา ๒๔/๑ ผู้เป็นหนี้ลูกหนี้ มีทรัพย์สินลูกหนี้ในครอบครอง ต้องแจ้งข้อมูลให้ จพง.พิทักษ์ทรัพย์ทราบ)

*มาตรา ๒๔/๑ บุคคลผู้เป็นหนี้ลูกหนี้หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครองซึ่งได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับหนี้หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ มีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(มาตรา ๒๕ ให้ จพง.พิทักษ์ทรัพย์เชื่อว่าคดีแพ่งอันเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ขณะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์)

มาตรา ๒๕ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เชื่อว่าคดีแพ่งทั้งปวงอันเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลในขณะที่มี

*มาตรา ๒๔/๑ เพิ่มโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๕๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑)

คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ และเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอโดย
ทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจงดการพิจารณาคดีแพ่งนั้นไว้ หรือจะสั่ง
ประการใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

(มาตรา ๒๖ ถ้าศาลยังมีได้สั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เจ้าหนี้จะ
ฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวกับหนี้อาจขอรับชำระได้ ตาม พ.ร.บ. นี้ได้)

มาตรา ๒๖ ตราบใดที่ศาลยังมีได้สั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้
เด็ดขาด เจ้าหนี้จะฟ้องคดีแพ่งอันเกี่ยวกับหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระได้
ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตราก่อน
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตัวอย่าง

(มาตรา ๒๗ เจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ได้ต้องปฏิบัติตามวิธีการ
ใน พ.ร.บ. นี้ หลังศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว)

มาตรา ๒๗ เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว
เจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้ แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หรือเป็นเจ้าหนี้ที่
ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้ว แต่คดียังอยู่ระหว่างพิจารณาก็ตาม

(มาตรา ๒๘ หลังศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ให้โฆษณา
คำสั่งในราชกิจจานุเบกษา, นสพ.รายวัน)

มาตรา ๒๘ เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ให้เจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งนั้นในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์

รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ ในคำโฆษณาให้แสดงการขอให้ล้มละลาย วันที่ศาลมีคำสั่ง ชื่อ ตำบลที่อยู่ และอาชีพของลูกหนี้

ในคำโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนั้น ให้แจ้งกำหนดเวลาให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

(มาตรา ๒๙ ศาลสั่งให้เจ้าหนี้ชดใช้ค่าเสียหาย กรณีเจ้าหนี้แกล้งให้ศาลใช้อำนาจสั่ง ตามมาตรา ๑๖, ๑๗)

มาตรา ๒๙ ถ้าปรากฏภายหลังว่า เจ้าหนี้แกล้งให้ศาลใช้อำนาจดังกล่าวไว้ในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ เมื่อลูกหนี้มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหนี้ชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนที่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ ในกรณีเช่นนี้หากเจ้าหนี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ศาลมีอำนาจบังคับเจ้าหนี้นั้นเสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ส่วนที่ ๒

คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

(มาตรา ๓๐ ข้อที่ลูกหนี้ต้องปฏิบัติ กรณีศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว)

มาตรา ๓๐ เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ลูกหนี้ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ลูกหนี้ได้ทราบคำสั่งนั้น ลูกหนี้ต้องไปสาบานต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และยื่นคำชี้แจงตามแบบพิมพ์ว่า ได้มีส่วนร่วมกับผู้ใดหรือไม่ ถ้ามีให้ระบุชื่อและตำบลที่อยู่ของห้างหุ้นส่วนและผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด

(๒) ภายในเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้ทราบคำสั่งนั้น ลูกหนี้ต้องไปสาบานต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแบบพิมพ์ แสดงเหตุผลที่ทำให้มีหนี้สินล้นพ้นตัว สินทรัพย์และหนี้สิน ชื่อ ตำบลที่อยู่ และอาชีพของเจ้าหนี้ ทรัพย์สินที่ได้ให้ประกันแก่เจ้าหนี้และวันที่ได้ให้ทรัพย์สินนั้นๆ เป็นประกัน รายละเอียดแห่งทรัพย์สินอันจะตกได้แก่ตนในภายหน้า ทรัพย์สินของคู่สมรส ตลอดจนทรัพย์สินของบุคคลอื่นซึ่งอยู่ในความยึดถือของตน

ระยะเวลาตามมาตรานี้ เมื่อมีเหตุผลพิเศษ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจขยายให้ได้ตามสมควร

ถ้าลูกหนี้ไม่อยู่หรือไม่สามารถทำคำชี้แจงตามมาตรานี้ได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้ทำแทน หรือช่วยลูกหนี้ในการทำคำชี้แจง แล้วแต่กรณี และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจจ้างบุคคลอื่นเข้าช่วยตามที่เห็นจำเป็น โดยคิดหักค่าใช้จ่ายจากกองทรัพย์สินของลูกหนี้

ส่วนที่ ๓

การประชุมเจ้าหน้าที่

(มาตรา ๓๑ การประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรก)

มาตรา ๓๑ เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหน้าที่ทั้งหลายโดยเร็วที่สุด เพื่อปรึกษาว่าจะควรยอมรับคำขอประนอมหนี้ของลูกหนี้ หรือควรขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และปรึกษาถึงวิธีที่จะจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป การประชุมนี้ให้เรียกว่าการประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรก

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณากำหนดวันเวลา และสถานที่ที่จะประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และต้องแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่ทั้งหลายเท่าที่ทราบด้วย

(มาตรา ๓๒ การประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งอื่น)

มาตรา ๓๒ การประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งอื่นนั้น ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกตามเวลาที่เห็นสมควร หรือตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือตามที่ศาลสั่ง หรือเมื่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีจำนวนหนึ่งรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนหนี้ที่ได้มีการยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ได้ทำหนังสือขอให้เรียกประชุม

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องแจ้งกำหนดวันเวลา และสถานที่ กับหัวข้อประชุมไปยังเจ้าหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ ล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสามวัน และในกรณีที่ยังไม่พินกำหนดเวลาที่เจ้าหนี้จะยื่น คำขอรับชำระหนี้ได้นั้น ให้แจ้งไปยังเจ้าหนี้ที่ยังไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ แต่มีชื่อในบัญชีซึ่งลูกหนี้ได้ทำยื่นไว้ หรือปรากฏตามหลักฐานอื่นด้วย

(มาตรา ๓๓ ประธานในการประชุมเจ้าหนี้)

มาตรา ๓๓ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมเจ้าหนี้ทุกคราว และให้มีรายงานการประชุม ลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เก็บไว้เป็นหลักฐาน

(มาตรา ๓๔ เจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหนี้)

มาตรา ๓๔ เจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหนี้ต้อง เป็นเจ้าหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ได้ และได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้แล้ว ก่อนวันประชุมนั้น

เจ้าหนี้จะออกเสียงด้วยตนเอง หรือมอบฉันทะเป็นหนังสือให้ ผู้อื่นออกเสียงแทนก็ได้

ข้อปรึกษาใดที่ทำให้เจ้าหนี้หรือผู้แทนหรือผู้มีหุ้นส่วนกับเจ้าหนี้ หรือผู้แทนได้รับผลประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้โดยตรงหรือ โดยอ้อม นอกจากที่ควรได้รับตามส่วนในฐานะเป็นเจ้าหนี้เช่นเดียวกับ เจ้าหนี้อื่นนั้น เจ้าหนี้หรือผู้แทนจะออกเสียงลงคะแนนไม่ได้

(มาตรา ๓๕ การนับคะแนนเสียงในการประชุมเจ้าหน้าที่)

*มาตรา ๓๕ ในการนับคะแนนเสียงในการประชุมเจ้าหน้าที่คราวหนึ่งๆ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามเจ้าหน้าที่ที่มาประชุมกันว่า ผู้ใดจะคัดค้านการออกเสียงของเจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังไม่ได้ มีคำสั่งอนุญาตให้ได้รับชำระหนี้รายใดบ้างหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ให้นับคะแนนเสียงสำหรับเจ้าหน้าที่รายนั้น

ถ้ามีผู้คัดค้านคำขอรับชำระหนี้รายใด ก็ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งให้ออกเสียงในจำนวนหนี้ได้เท่าใดหรือไม่ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่ายังสั่งในขณะนั้นไม่ได้ ก็ให้หมายเหตุการขัดข้องไว้แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ออกเสียงไปพลางก่อน โดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าต่อไปเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งไม่ให้ออกเสียงเพียงใดการออกเสียงของเจ้าหน้าที่นั้น ก็ถือว่าเป็นอันใช้ไม่ได้เพียงนั้น

คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคสอง อาจคัดค้านไปยังศาลได้ภายในสิบสี่วันนับแต่วันมีคำสั่ง

(มาตรา ๓๖ มติของที่ประชุมเจ้าหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย, ประโยชน์ร่วมกันของเจ้าหน้าที่)

มาตรา ๓๖ เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่ามติของที่ประชุมเจ้าหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือประโยชน์อันร่วมกันของเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล และ

*มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘